

МАРТИН ТОШЕВ
КОГАТО ГОСПОД РИСУВА

chitanka.info

Днес видях как една смешна кучешка бълха подскачаше усилено в едно бурканче с мастило, по-тъмно и от най-тъмното място на вселената, по-гъсто от катран и повече приличащо на черна дупка.

Най-интересното бе, че се опитваше да пише на един бял лист, скок подскок, точка до точка, резка до резка.

Цамбур в мастилото, цамбур върху листа.

Какво?

Каквото и да беше, само тя си знаеше.

Така настървено драскаше, че човек ще си помисли, че е нещо важно.

Бълхите имат ли сиви вещества?

Ако трябва да помислим, така по обстойно, ще се сетим, че бълхите обичат да се хранят с различни гостоприемници, така залъгват те , идат, ам-ам и на бълхата и е кеф, заобиколена от хладилник пълен с храна.

И най си обичкат определени индивиди около тях, такива, дето им е приятна компанията.

Хм... Ами, ако не им е приятна компанията, какво се случва с бълхата? Умира, но нека се върнем към случката.

На Господ явно му е ден за шеги.

Хаотичните драсканици продължаваха, без смисъл, логика и каквото и да е чувство. Никаква естетика, красота „нет“. Направо да ти е жал за малката бълхица.

Две ръце се протегнаха напред със свити пръсти и палци един срещу друг и хванаха я в подскок. Чу се пукот и ах, каква красота!

Червено и черно експлодираха, като заря и окъпаха платното.

Получи се прекрасна картина.

септември, 2019

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.